

Pågående arméchefens tal vid överlämningsceremoni på Karlbergs slott den 30 maj 2016.

Armévänner, mina damer och herrar, mamma, pappa, Sofi, Oscar, Eric, generaler, amiraler fd arméchefer och chefen, förbandschefer i Armén, General Anders Brännström. Att få ta över chefsskapet för armén efter general Brännström, det förpliktigar bara det. General Brännström är en mycket stor personlighet inom Armén och känd långt utanför militära kretsar såväl inom som utom Sverige. Framförallt är Anders känd som en god rakryggad soldat och kraftfull och tydlig ledare som alltid är lojal mot uppdraget. Lojal mot uppdraget.

Jag har haft äran att få uppleva hans ledarskap på många nivåer och jag kommer framförallt alltid att bära med bilden av Anders som ledaren som står upp när ledarskapet kräver det yttersta. Detta fick jag skarpt uppleva när Anders i strid, var min brigadchef i Kosovo. För detta fick Anders hedersbetygelser och medaljer av Nato som få andra fått. Han fick det för att hans ledarskap var avgörande, när det gällde. Det jag tar med mig från general Brännström är modet att våga ta sitt uppdrag på allvar. Tron på att den position och det uppdrag man har fått låna en stund i livet, är något som är större än dig själv, något som är knutet till ämbetet.

Med det följer en skyldighet och ett ansvar att agera, när så krävs genom att nyttja det yttersta av maktmedel. Det är för detta uppdrag vi skall kalibrera vår moraliska kompass, öva och utveckla vår armé.

Ett uppdrag, som med nuvarande omvärld tyvärr är skarpare och viktigare än på länge. Geopolitiken är åter ett faktum. Precis som vid förra Krimkriget vid 1850 talets mitt, ökar den militära aktiviteten i Östersjön.

Vi vet vad som gäller och vad som gällt i historien för att rusta våra markstridskrafter.

Vi vet vad slutsatserna från Afghanistan är och vi vet vad som krävs för att försvara vårt land militärt.

Det krävs militär förmåga som hänger ihop i system av system, så att optimal synergi av olika vapen och funktioner kan uppstå. Detta skall kunna genomföras tillsammans med andra stridskrafter, övriga samhället och med partners från andra länder.

För markstridskrafterna är och kommer därför under överskådlig framtid brigaderna att utgöra kärnan kring vilken arméns slagkraft skall byggas.

Arméns själ är representerad av människorna.

Den strategiska soldaten, den strategiska ledaren är själen i Armén. Vi skall utveckla ett ledarskap som skapar en försvarskultur som stärker vårt lands integritet. En kultur som erkänner verkligheten, en kultur som möter vår tids krav på snabbhet, en kultur som utmanar modet att handla utifrån varje ögonblicks övertygelse.

Den som har begränsade resurser utmanas att se nuet i perspektiv av framtiden så att nya lösningar framträder. Inte fastna i en lägre tanke, den tanke som möter nuet i perspektiv av historien och därmed fastnar i gårdagens problem. Vi ska låta olika perspektiv mötas för att öppna upp för en större tanke. En större tanke, en idé som använder de begränsade resurserna på ett mer obegränsat sätt. På ett positivt sätt måste armén på dagens stridsfält, vår digitala sammanflätade värld, utmana omvärldens resurser, sätta sitt pris, på ett positivt sätt för helheten. Det är vårt ansvar att ta för helheten.

Min ambition är att vi skall bli en intellektuell referenspunkt för markstridens roll på stridsfältet i det europeiska och transatlantiska samtalet. Här vill jag ta stöd av de unika förutsättningar som

generalstabskåren och dess förening utgör, krafterna i FMV och Krigsvetenskapsakademien och Försvarshögskolan, frivilligorganisationerna, tidigare chefer samt alla övriga som vill bidra till denna utveckling.

Framtiden och förmågan på stridsfältet utgörs ytterst av kompetent och samtränad personal.

Vi har välutbildad personal en internationellt erkänt god officersutbildning, vilket är det absolut viktigaste för en Försvarsmakt. Det är självklart vi officerare, reservofficerare, gruppchefer soldater och civilanställda har de intellektuella förutsättningar som krävs för att göra markstridskrafterna farliga för motståndaren. Vi måste ge oss själva chansen att leverera på detta nu skarpa uppdrag. Det gör vi genom att tro på oss själva och vår gemensamma förmåga.

De flesta är överens om vad som krävs och därför har vi redan klart för oss det viktigaste när det gäller att driva vår utveckling, nämligen målet, målet brigadförmåga som arméns och markstridens kärna. Men notera att kärnan utgör grunden kring vilken vår förmåga skall byggas. Armén har alltid större uppgifter än så. Vi måste tillsammans utveckla all den kompetens som krävs för att nå ett avgörande på marken. Det är på marken människor ytterst lever och skapar förutsättningar för sin framtid. Således måste armén ta ansvar för att utveckla sig så att vi kan sätta in våra förmågor i ett gemensamt sammanhang med stöd av arméns egna special- och funktionsförband och med stöd av och till luft- och sjöstridskrafterna.

Vi har av våra politiska uppdragsgivare fått en tydlig uppgift, nämligen att bygga krigsförband och öka vår förmåga, och armén skall utveckla just brigadförmåga, utveckla en ny lätt bataljon, utveckla luftvärnsförmågan och sätta upp en stridsgrupp på Gotland.

ÖB har varit tydlig, han vill att vi till att börja med skall fokusera på att leverera med det vi har. Samtidigt skall vi skapa förutsättningar för framtiden. Vi vet således vad vi skall uppnå.

För att förstå vad som krävs för att nå målen måste man tydligt beskriva dess innebörd och bli överens om var man just nu befinner sig.

För att förstå var vi är måste vi kunna vår historia. På den strategiska nivån måste arméchefens stab således kunna resa på tidsskalan, ta erfarenheterna in i framtidens krav.

Låt mig ta ett generellt perspektiv på historien och vår roll i denna.

Armén igår, idag och imorgon står i en Tradition: Det våra föregångare har överlämnat ska vi förvalta och utveckla så att det stärker krigsförbandens och individens förmåga att verka på slagfältet. Vår regementstradition med heraldik, fanor, marscher och lokala sedvänjor är en del av vår styrka.

Överlämningen av arméchefens kommandotecken knyter historia till dagens ceremoni och vår del i denna historia.

Vid Svenska Akademiens högtidssammankomst 2009 sa den dåvarande ständige sekreteraren Peter Englund, citat: "Ett liv i traditionslöshet underblåser illusionen att man själv är världens mitt, att världen förändras med dig och för dig, motståndslöst. Traditioner påminner oss om att så inte är fallet.

För traditionen säger att världen förblir medan du förändras, medan du drar vidare och efter att du dragit vidare.

Samtidigt rymmer den ett paradoxalt löfte: att du själv förblir, ej som enskildhet, utan som en del i ett flöde långt större än du själv". Slut citat.

Att vårda arméns traditioner får aldrig bli ett nostalgiskt tillbakablickande över tid som flytt, utan ska ständigt utveckla den förbandsanda och professionalism som krävs för att vi, till det yttersta, ska försvara vårt land. Det är på riktigt nu!

Europas gränser och fredsordning har ritats om genom nyttjandet av vapenmakt. Det är faktiskt krig i Europa. Vi måste alla ta vårt uppdrag och profession med dess yttersta konsekvenser på allvar.

Uppdraget att i dagens omvärld försvara vårt land kräver ansvar och respekt från alla. Respekt och tilltro börjar med din tro på dig själv, där du enskilt vågar axla rollen som föredöme, och vetskapen om att tillsammans kan vi göra skillnad. Det är vårt uppdrag för försvaret av Sverige.

Tack för ordet.

Karl Engelbrettsson